

komen inwonen. Daar ik vervreemd was van mijn broers en gewoon geworden aan het boerenleven weende ik, wist niet wat er mij overkwam. Het kan aardig schijnen, maar ook de boerin weende, het afscheid gebeurde zo ineens. Zij de zwakzinnige... was weer alleen... Vele jaren later, na de 2de wereldoorlog, vernam ik dat die vrouw in haar gierigheid en oude dagen helemaal simpel geworden was, en de dorpsjeugd haar schuwde en scheldde voor de toverheks van het dorp. Had de meer ontwikkelde, zeer ~~vrome~~ dorpsonderwijzer, soms het leven van die zwakzinnige vrouw gebroken.

Toen men met mij van de hoeve wegreed was ik droefgeestig en zwijgzaam, dacht aan Lieske, mijn schoolvriendinnetje, die wat zon in mijn eenzaam bestaan had gebracht, door steeds de hulp in te roepen van haar moeder, de smidvrouw, en mij ook de genoegelijke stonden liet beleven bij het zien dwarrelen van de spronkelende gensters door de forsige slag van de smid op het hoefijzer, in de zwarte donkere smidse.... met zijn rode gloed... welke allerhande figuren op de muren toverde en mij de eerste indrukken van eerbied afdwong voor het grootse en de schoonheid van de Arbeid. Het zware labeur van de boerenmensen.. is mij het ganse leven bijgebleven.

Ik werd uit mijn gepeinzen geholpen door allerhande zotternijen die mijn broers mij vertelde. Zij gaven mij de zweep, denkkelijk om mijn aandacht te vestigen op het verleden. Terwijl ik met die zweep zachtjes het paardje dreef, kwam voor mij de ijsstoel mijn broers ingespannen als paarden, die mij in de kleuteljaren naar de school voerden. Op de Diestsesteenweg, buiten Lubbek, hielden we halte om mij een versnappering te bezorgen. Mijn jongste broer Pieter was niet bijtijds op het gespan en moest achteraan lopen, dat bracht leute bij, dit alles om mij afleiding te bezorgen.

Deintrede bij mijn zuster Louise, te Kessel'lo, Paternostere straat, was aandoenlijk, zij drukte en prangde mij weenend tegen haar borst, haar man en mijn broers volgde stilzwijgend dit toneeltje. Mijn klompen en krukken werden ter zijde geplaatst. Mijn zuster droeg mij naar haar kamer, waar sneuwwit ondergoed lag, een nachthemd en een paar pantoffels. Ik werd met goedriekende zeep gewassen een half uur later kwam zij met mij op haar arm beneden, waar de mannen de koffietafel gedekt hadden, en fijne koek en taart mij te wachten